

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Siedliskoznawstwo		7.2.0571	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Katedra Taksonomii Roślin i Ochrony Przyrody			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Chemii	Ochrona środowiska	forma	stacjonarne
		moduł	Podstawowa
		specjalnościowy	Podstawowa
		specjalizacja	Podstawowa
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Katarzyna Żółkoś; dr Renata Afranowicz			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		1	
Ćw. terenowe		zajęcia - 15 godz.	
Sposób realizacji zajęć		konsultacje - 1 godz.	
zajęcia poza pomieszczeniami dydaktycznymi UG		praca własna studenta - 9 godz.	
Liczba godzin		RAZEM: 25 godz. - 1 pkt. ECTS	
Ćw. terenowe: 15 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2020/2021 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Praca w grupach		Sposób zaliczenia	
- praca indywidualna - wykorzystanie metod stosowanych w siedliskoznawstwie		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		- zajęcia odbywają się poza siatką godzin, także w soboty i niedziele	
		- kolokwium	
		Podstawowe kryteria oceny	
		• zaliczenie pisemne testowe wraz z pytaniami otwartymi	
		• zaliczenie ćwiczeń oceniane jest wg wskaźnika procentowego („Regulamin Studiów UG”)	
		• zaliczenie ustne poprawkowe - ocena obejmuje stopień wyczerpania tematu dotyczącego każdego z 3 losowanych pytań	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Sposoby weryfikacji przyswojenia wiedzy:			
Weryfikacja wiedzy polega na napisaniu przez studenta zaliczenia pisemnego z tego przedmiotu bez dostępu podręczników (K_OŚII_W02).			
Sposoby weryfikacji nabycia umiejętności:			
Weryfikacja polega na samoocenie efektów kształcenia przez studenta. Prowadzący sprawdza poprawność zadań wykonanych przez członków grupy w terenie (K_OŚII_U03).			
Sposoby weryfikacji nabrania kompetencji społecznych:			
Weryfikacja kompetencji społecznych polega na analizie postaw studenta w trakcie zajęć terenowych przez prowadzącego przedmiot (K_OŚII_K02).			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
Różnorodność biologiczna			

B. Wymagania wstępne	
Brak	
Cele kształcenia	
Poznanie definicji siedliska oraz innych podstawowych pojęć ekologicznych. Wykazanie związków przyczynowo-skutkowych między siedliskiem a biocenozą. Zdefiniowanie i scharakteryzowanie gleby jako wielofunkcyjnego składnika ekosystemów lądowych. Nabycie umiejętności stosowania różnych typologii siedlisk oraz ich praktycznego zastosowania w ochronie środowiska.	
Treści programowe	
Definicje siedliska, jego charakterystyka jako obiektu badań oraz użytkowania. Powstawanie, zróżnicowanie i właściwości siedlisk lądowych. Powstawanie gleb i ich właściwości. Wpływ fitocenz na funkcjonowanie i zróżnicowanie gleb. Rozpoznawanie wybranych typów gleb i podstawy ich badania.	
Wykaz literatury	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
A.1. wykorzystywana podczas zajęć	
Dobrzański B., Zawadzki S. 1995. Gleboznawstwo. PWRiL, Warszawa.	
Kossakowski-Cezak U. 2000. Wstęp do meteorologii i klimatologii. Wyd. III poprawione i poszerzone. Uniwersytet Warszawski, Wydz. Geografii i Studiów Regionalnych, Zakład Klimatologii, Warszawa.	
Mocek A., Drzymała S., Maszner P. 1997. Geneza, analiza i klasyfikacja gleb. Wyd. Akademii Rolniczej im. A. Cieszkowskiego w Poznaniu, Poznań.	
Prusinkiewicz Z. 1999. Środowisko i gleby w definicjach. Oficyna Wydawnicza „Turpres”, Toruń.	
A.2. studiowana samodzielnie przez studenta	
Bednarek R., Dziadowiec H., Pokojka U., Prusinkiewicz Z. 2004. Badania ekologiczno-gleboznawcze. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa.	
B. Literatura uzupełniająca	
Brożek S., Zwydak M. 2003. Atlas gleb leśnych Polski. Centrum informacyjne Lasów Państwowych.	
Kierunkowe efekty kształcenia	Wiedza
K_OŚII_W02 Stawia hipotezy i analizuje wyniki wykorzystując metody statystyczne oraz modelowanie w ochronie środowiska;	- opisuje zjawiska i procesy zachodzące w siedlisku (przede wszystkim w glebie) oraz interakcje pomiędzy glebą, klimatem a roślinnością
K_OŚII_U03 Planuje i wykonuje zadania badawcze w terenie lub laboratorium oraz interpretuje wyniki badań dotyczące zagadnień z zakresu ochrony środowiska pracując indywidualnie lub w zespole przyjmując różne role, w tym funkcje kierownicze;	- przedstawia podstawowe reguły, metody i techniki prowadzenia siedliskowych badań terenowych oraz możliwości ich wykorzystania w ochronie przyrody i środowiska
K_OŚII_K02 Dostrzega zagrożenia, tworzy warunki bezpiecznej pracy i ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo pracy własnej i innych	Umiejętności
	- stosuje podstawową aparaturę i narzędzia badawcze stosowane w siedliskoznawstwie oraz zachowuje poprawną kolejność czynności w pracach terenowych
	- przeprowadza obserwacje oraz wykonuje w terenie podstawowe pomiary fizyczne, biologiczne i chemiczne związane z badaniami siedliskowymi
	Kompetencje społeczne (postawy)
	- wykazuje odpowiedzialność za bezpieczeństwo pracy własnej i innych uwzględniając zagrożenia wynikające ze stosowanych technik badawczych realizowanych w ramach ćwiczeń terenowych z siedliskoznawstwa
Kontakt	
biokz@ug.gda.pl	